

γραντιζούφης ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ.ά.) Θηλ. γραντιζούφα Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ.ά.)

Πιθαν. ἐκ συμφύρ. τοῦ οὐσ. γ ρ α ν τ ζ ι ν καὶ τοῦ ἐπιθ. κ α τ σ ο ὑ φ η ς.

Ὁ ἐσχατόγηρος, γέρων ἢ γραῖα κατατεβλημένοι ἐκ τοῦ γήρατος, ἔχοντες τὴν μορφήν πλήρη ρυτίδων ἐνθ' ἄν.: Γέρος γραντιζούφης, γραῖα γραντιζούφα Κερασ. Κοτσά γραντιζούφης καὶ ἀρραβωνιάσται ἓνα κοριτσάκι! (κοτσά μου παλιό-γερος καὶ ἡρραβωνίσθη ἓνα κοριτσάκι!) Οἰν. Συνών φ ο ὑ χ τ α λ ο.

γραντιζουφιῶ Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ α ν τ ζ ο ὑ φ η ς.

Γίνομαι ὑπέργηρος, πληροῦμαι ρυτίδων: Ἐγραντιζούφια-σεν καὶ πάει. Ἐγραντιζούφιασεν καὶ στέκει καὶ τὰ ἐλβάνια 'κ' ἀφίνει (ἐγινεν ὑπέργηρος καὶ δὲν ἀφίνει τὰ στολίδια).

γραντι τό, Ἡράκλ. Θράκ. (Περίστασ.) Μεγίστ. Ναύστ. Πελοπ. (Κουνουπ.) Στερελλ. (Ἀντίκυρ.) Σύμ.— D.C. Hessel- seling, Mots marit., 16 N. Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 128 Α. Παλάσκ., Ὀνοματολογ. ναυτικ., 23 Α. Σακελλ., Ἐγ- χειρ. ἀρμενιστ., 29 καὶ 564 — Λεξ. Περιδ. Βυζ. Πρω. Δη- μητρ. γ ρ α δ ι Ἀνάφ. Ἐρεικ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κίμωλ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. (Φιλότ.) γ ρ α δ ι Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gradin*=τὸ σχοινίον τὸ ὁποῖον χρη- σιμοποιεῖται ὡς περίρραμμα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἱστίων πλοίου, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Γενουατ. *grati* ἢ ἐκ τοῦ ἀμαρτ. Βενετ. *gradin*. βλ. H. R. Kahane - A. Tietze, The Lingua Franc., 255.

1) Τὸ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων πλοίου ἢ ἀνεμομύλου ρα- πτόμενον σχοινίον πρὸς στερέωσιν αὐτῶν καὶ προφύλαξιν των ἀπὸ σχίσμιον ὑπὸ βιαίου ἀνέμου Ἀνάφ. Εὐβ. (Κά- ρυστ.) Θράκ. (Περίστασ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κίμωλ. Κύθν. Μεγίστ. Μῆλ. Νάξ. (Φιλότ.) Ναύστ. Πελοπ. (Κουνουπ.) Στερελλ. (Ἀντίκυρ.) Σύμ.— D.C. Hessel- seling, ἐνθ' ἄν. N. Κοτσοβίλ., ἐνθ' ἄν. Α. Παλάσκ., ἐνθ' ἄν. Α. Σακελλ., ἐνθ' ἄν.— Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Τὰ γ ρ α δ ιὰ τῷ βανιῷ τοῦ μύλου Φιλότ. Ἐκαμε ἓνα γ ρ α δ ι ἴσιο καὶ τεζαριστὸ Κεφαλλ. Κάνω τὸ γραντι τοῦ πανιοῦ Ναύστ. Κάνω βερίνα τοῦ γρα- ντιοῦ (βερίνα=συστροφῇ) αὐτόθ. Φαώθηκε τὸ γ ρ α δ ι τοῦ πανιοῦ καὶ θέλει ἄλλαμα Ἰθάκ. Αὐτοῦνος ἔπρεπε νὰ σαλτά- ρη, νὰ σκαρφαλώσῃ σὰ δὲ γάττο 'πά' 'ς τὴν τσίμα τοῦ κό- δρα, νὰ πιαδάσῃ τὸ γ ρ α δ ι με τὰ δόδια του αὐτόθ. (τσίμα= κορυφή, κόδρα=παπαφίγκος, νὰ πιαδάσῃ=νὰ στερεώσῃ) αὐτόθ. 2) Τὸ περὶ τὸ δίκτυον σχοινίον, τὸ προφυλάττον τοῦτο ἀπὸ τοῦ σχισίματος καὶ ἔχον εἰς τὸ ἄνω μέρος φελλοῦς εἰς δὲ τὸ κάτω βάρη ἐκ μολύβδου Ἐρεικ. Ἡράκλ.— Λεξ. Περιδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. 3) Τὸ ράψιμον σχοινίου εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν Θήρ. Γίνεται κρυ- φὸ γ ρ α δ ι καὶ φανερό γ ρ α δ ι.

γραντιὰ ἢ, Θάσ. γ ρ α δ ιὰ κ. ἄ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α ν τ ι καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. - ι ἄ.

1) Παχὺ καὶ μακρὸν ἀκατέργαστον ξύλον χρησιμοποιού- μενον εἰς τὴν ναυπηγικὴν Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά. 2) Χονδρὸν ἐπίμηκες ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ πᾶνωμα ἢ ἡ στέγη οἰκίων Θάσ. κ.ά.

γραντιάζω Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α ν τ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι ἄ ζ ω. Γ ρ α ν τ ο λ ο γ ῶ, τὸ ὅπ. βλ.

γραντιζῶ βλ. ὁ γ ρ α ν τ ι ζ ῶ.

γράντισμα τό, ἐνιαχ. γ ρ α δ ῖ ζ μα Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ ρ α ἰ ν ω=ξέω ξρια.

Ἡ ξέσις ἐρίων ἐνθ' ἄν.: Συνών. γ ρ α σ ι μ ο, ξ ἄ σ ι μ ο.

γραντολόγημα τό, Λεξ. Ἡπίτ. Πρω. Δημητρ. γ ρ α - ν τ ο λ ὴ μ α Μῆλ γ ρ α ν τ ο λ ὴ σ μ α Ναύστ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α ν τ ο λ ο γ ῶ

Ἡ περὶ τὰ ἱστία πλοίου ἢ ἀνεμομύλου ἢ περὶ τὸ δίκτυον ραφὴ σχοινίου πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ σχίσμιον ἐνθ' ἄν.: Σπάγγος γιὰ γ ρ α ν τ ο λ ὴ σ μ α Ναύστ.

γραντολογῶ Ναύστ.— D.C. Hessel- seling, Mots marit., 16 H.R. Kahane, Ital. Marinewörter im Neugr., 20 N. Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 128 Α. Παλάσκ., Ὀνοματολογ. ναυτικ., 13 Α. Σακελλ., Ἐγχειρ. ἀρμενιστ., 152 καὶ 564 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γ ρ α ν τ ο λ ὴ μ α Μεγίστ. γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ Θήρ. γ ρ α δ ο λ ο γ ῖ ζ ω Θήρ. γ ρ α δ ο λ ο γ ῖ ζ ω Θήρ. Μῆλ. γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ Κεφαλλ.— H. P. Kahane, ἐνθ' ἄν. γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ Ἰθάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α ν τ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - λ ο - γ ῶ.

Ράπτω σχοινίον εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων διὰ νὰ μὴ σχί- ζονται ταῦτα ἐκ τῆς βιαίας πνοῆς τοῦ ἀνέμου, δημιουργῶ ὁ- πὰς εἰς τὰ ἱστία, ἀπὸ τὰς ὁποίας νὰ διέρχωνται τὰ προσδένον- τα ταῦτα σχοινία ἐνθ' ἄν.: Οἱ βελιέρηδες γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ ν (βε- λιέρηδες=οἱ ράπτει ἱστίων) Κεφαλλ. Νὰ κι ὁ μύλωνας πὺν γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ ν τὰ δικὰ του πανιὰ αὐτόθ. Σήμερ' ἀγόρασα σκονιὶ γιὰ νὰ γ ρ α δ ο λ ο γ ῶ τὸ πανὶ τῆς βάρκας μου Μῆλ. Συνών. γ ρ α ν τ ὶ ω ν.

γραντὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γ ρ α δ ὸς Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. τοῦ ρ. γ ρ α ἰ ν ω=ξέω ξρια.

Ἐπὶ ἐρίων, ὁ ἐξασμένος ἐνθ' ἄν.: Τὸ 'χουμε γ ρ α δ ὸ τὸ μαλλὶ Κέρκ. (Κασσιόπ.) Συνών. ξ α ν τ ὸ ς, ξ α σ μ ἔ ν ο ς.

γραντούκα ἢ, ἐνιαχ. γ ρ α δ ο ῦ κ α Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. κ.ά.)

Ἐκ τῆς Γαλλ. ὀνομασίας *Jasmin du Grand Duc de Toscane*.

Τὸ φυτὸν Ἰασμος ὁ ἀραβικὸς (*Jasminum sabac*) τῆς οἰκογενείας τῶν Ἐλαιδῶν (*Oleaceae*) ἐνθ' ἄν.: Συνών. μ π ο ν γ α ρ ἰ ν ι, φ ο ὑ λ ι.

γραντσέουλα ἢ, Ἐρεικ. Κέρκ. Ὁθων. γ ρ α ν τ ζ έ ο υ λ α Ἀντίπαζ. Ἡπ. (Πάργ.) Παξ. γ ρ α ν τ ζ έ β ο υ λ α Ἡπ. (Πάργ.) γ ρ α ν τ ζ έ β ο υ λ α Ἡπ. (Πάργ.) γ ρ α ν τ ζ έ ο υ λ α ὁ, Πάρ. (Νάουσ.) γ ρ ε τ σ έ ο υ λ α Ἰθάκ. γ ρ α ν τ ζ έ λ ο ς Ἡπ. (Πάργ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *granciosa*=θαλάσσιος ἀστακός.

Εἶδος θαλασσίου καρκίνου μεγαλυτέρου τοῦ συνήθους μὲ μακροτέρους καὶ λεπτοτέρους πόδας καὶ ἀκάνθας ἐπὶ τοῦ κελύφους, διατρώμενος εἰς βραχῶδη σημεῖα τοῦ θαλασσίου βυθοῦ ἐνθ' ἄν.: Ὁδας ἀσ'κῶνουμε τὰ δίχτυα, βγαίνει μαζί με τὰ ψάρια καὶ καμμιὰ γ ρ α ν τ σ έ ο υ λ α Ὁθων. Τσι γ ρ α ν τ σ έ ο υ λ ε ς τσι τ ρ ῶ μ ε ψ η τ έ ς ἢ τ η γ ρ α ν τ σ έ ς α ὑ τ ὶ θ. β) Κ α β ο ν - ρ ο μ ἄ ν ν α, τὸ ὅπ. βλ. Κέρκ.

γραντσεουλι τό, Ἐρεικ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γ ρ α ν τ σ έ ο υ λ α.

Μικρὰ γ ρ α ν τ σ έ ο υ λ α, τὸ ὅπ. βλ.: Ὁ Κωσταντῆς ἀνέβαινε μὲ τὰ τέσσερα 'ς τὸ ξεγκρέμουλο σὰ γ ρ α ν τ σ ε ο υ λ ι (ξεγκρέμουλο=τὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ).

